

РЕШЕНИЕ

№ 1931

гр. София, 16.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Николова

Вяра Русева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **73** по описа за **2020** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 05.11.2019 г., постановено по н.а.х. дело №2088/2019 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 17-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № F 433770/19.12.2018 г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП С., с което на [фирма] на основание чл. 83 от ЗАНН, вр. чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 200.00 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от на [фирма], с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП.

Наведеното основание за оспорване е за нарушение на закона- чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН, аргументирано в жалбата с доводи за незаконосъобразност на НП /същите, които са били изложени и в жалбата до СРС/.

В о.с.з. пред Административен съд София-град касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуалния си представител-адв. Й. оспорва основателността на жалбата. Заявява и искане за присъждане на разноски.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение

за основателност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка без да проверява дали е допуснато съществено процесуално нарушение при осъществената преценка на събраните по делото доказателствени материали, тъй като такова касационно основание не е релевирано.

Обратно на доводите на касатора, предложената от СРС аргументация за липса на допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на НП и за съответствието му с материалния закон е убедителна и съответна на приложимите материалноправни норми, поради което не следва да се преповтаря от касационната инстанция-чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН. Въззивната инстанция е дала отговор на възраженията и доводите на страните. Този отговор е израз на задължението на въззивната инстанция, която е и контролна такава - да провери изцяло законосъобразността на НП. Резултатът от тази проверка е обективизиран в мотивите на въззивния съдебен акт и е станал достояние на касатора. Следователно той е наясно защо аргументите му за приложимост на чл.38, ал.9, т.2 от ЗСч не са уважени. Дружеството не само е било регистрирано през 2017 г., а и е извършвало търговска дейност, като е регистрирало и разходи освен единствения си приход, макар с незначителна стойност и не от продажба на стоки, продукция и услуги. СРС е съобразил и отразеното в подадените справки-декларации по ЗДДС, в които дружеството-касатор пред настоящата съдебна инстанция е декларирано по покупката на продукти/стоки в последните три месеца на 2017 г., за които е заявило и пълно приспадане на данъчен кредит. Именно на база на декларираните разходи от дейността на дружеството и посочените покупки, СРС е приел за установено по несъмнен начин осъществяването на търговска дейност за 2017 г. Липсата на реализирани приходи е ирелевантна за съставомерността на извършеното по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.

По тези съображения, като е потвърдил НП, СРС е постановил решението си при липса на релевираното касационно основание или друго такова, за което АССГ следи служебно.

Предвид изхода на спора, предмет делото и на основание чл.143, ал.4 от АПК, вр.чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.63, ал.3 ЗАНН, правото на разноски е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юриконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 80 лева-чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание препращащата норма чл. 144 от АПК и ТР № 3/13.05.2010 г. по т.д. № 5/2009 на ВАС.

Мотивиран така и на основание чл.221, ал.2, предл.1-во АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, Административен съд-София-град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.11.2019 г., постановено по н.а.х. дело №2088/2019 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, разноски за касационното производство.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :1.

2.